

Flaskpost från Randivåg

Galicien, Spanien 14 april – 10 maj 2011

April

Efter att ha stuvat undan alla verktyg, flyttat runt på allt ”byggmaterial” som blev kvar efter vinterns byggande, startat frysen och fyllt den med mat, varit en sista gång på IKEA och handlat - mest sill inför den kommande påsken, så kastade vi loss från La Coruña den 14 april. Det blev senare än vi tänkt oss, vädret var inte stabilt nog innan, och det är faktiskt fortfarande lite ostabilt om än i mindre skala.

En av anledningarna till att vi stannade i La Coruña under vintern var att våren ger möjlighet till långsam segling i Galicien och Portugal. Och nu är vi alltså på väg! Trots ovanan och ringrostigheten gick det förvånansvärt bra, vi hade medvind/halvvind hela dagen och loggade 6.1 knop i medelfart, 10.7 i maxfart! Efter en fin dags segling (51 M) la vi till i **Camariñas** fram på kvällen. Marinan är liten men OK och de tar endast 14 €/natt inklusive el och wifi. Vi stannade i Camariñas i ytterligare två nätter för att vänta ut det blåsväder som drog över området.

Den 17:e april skiner solen och vattnet är stilla efter några dagar irriterande blåsande och vi tuffade ut ur hamnen vid 10-tiden. I dag skall vi runda **Cap Finistere**, fastlandseuropas västligaste udde med rykte om sig att vara svårnavigerat (pga väder och strömmar). Då är det bra med lugnt väder. Vi går för motor längs kusten, vattnet är lugnt och vinden obefintlig. Men ca 5 sjömil norr om Finistere kommer en sydlig vind på 8-10 m/s, rakt i näsan. Vi fortsatte för motor och autopilot och hukade under sprayhooden i en timme, efter att vi rundat Cap Finistere var det lugnt igen! Det var alltså inget dåligt väder utan en s.k. ”udd-effekt”, dvs blåsigt vid udden men ingen annan stans. Vi fortsatte till vår första ”ria” eller vik och la oss i marinan i **Portosin** och korkade upp en flaska Cava för att fira

Dödens kust söder om La Coruña

att vi passerat det ökända Cap Finistere!

Området söder om Cap Finistere kallas Rias Baxas Galicia som betyder de nedre vikarna i Galicien. Detta område är mindre utsatt för väder och vind än Rias Altas, området i norra Galicien. I rias Baxas är det lite varmare och inne i vikarna är det lä för både vind och vågor. Vi utforskade Ria Muros med både buss och båt – vi besökte bland annat den gamla fiskarbyn Noya – och efter några dagar fortsatte vi till nästa vik, Ria de Aurosa och till byn **Santa Uxia de Ribeira**. På vägen gick vår regulator sönder (regulatorn ser till att strömmen kommer i rätt styrka till batterierna). Vi märker det på att navigationsinstrumenten (inklusive sjökortsplottern) slutar att fungera, och vi fick plocka fram navigationsdatorn. Sjökortsprogrammet på datorn fungerar också bra och vi kom säkert i hamn denna dagen också!

Enligt uppgift skulle påsken i Ribeira firas enligt traktens sed med tradition och gemyt. Men det regnade hela påsken och regnet gjorde att det mesta ställdes in. Om man ville titta på helgonen (som skulle varit med i påskparaden) fick man gå in i kyrkan. Vi gjorde det tillsammans med alla andra i

Cap Finistere firas med Cava!

byn. Vi ägnade oss åt inneaktiviteter som deklaration, ekonomisk uppföljning och annat långtråkigt som också behöver göras, men tid över för att umgås med nyfunna danska båtgrannarna i ”Trolldand” fanns också. Vi blev bjudna på dansk gemyt och vi bjöd på svensk påskmat.

Den vackra Ria de Aurosa

Öarna Isla Ons och Cies

När vinden vände och vågorna letade sig in i marinan styrde vi in i nästa Ria – Pontevedra och la till i marinan i **Sanxenxo**. Här blev vi några dagar medan vädret stabiliserade sig och förberedde oss för ankring i Galiciens nationalpark. För att segla inom nationalparksområdet måste

man ha tillstånd (vilket vi sökt och fått) och om man skall ankra behövs ytterligare ett tillstånd för exakt de antal dagar som man tänker ankra. Vi hade erhållit även detta tillstånd så när den 27 april var inne gick vi för motor de 5 sjömiln till vår första ö i **Galiciens nationalpark – Isla Ons**. Hit går man när det är inte är någon dyning och ingen vind, ön ger varken sjö- eller vindlä. Vi hade perfekta förhållanden, ingen vind och knappt någon dyning.

Vid boj utanför Isla Ons

Vid byn har öns restaurangägare lagt ut ett 10-tal bojar och vi lade till vid en av dem. Alternativet är att ankra vid en strand någon halv sjömil bort. Vi gillade närheten till byn så bojarna passade oss perfekt. Vi sjösatte dinget och tog oss in till stranden. Vi tittade på byn och vandrade sen upp till fyren och fick en fin vy över både ön, omgivande vatten och fastlandet i bakgrunden. Ons är en mysig ö som känns ”levande”, här bor det folk och det verkar som fiske är huvudnäring, det finns inte så mycket odlingar på ön. Väl tillbaka i byn träffade vi på ett film-team vid en av restaurangerna. De var där för att göra ett avsnitt till en tv-serie om att bo på udda platser, de hade intervjuat några bosatta på ön. Vi fick reda på att det bor åtta

Traditionella ekor på stranden, Ons

åretruntboende på Ons, men det finns 90 hus på ön. För några decennier sedan fanns där 400 bofasta. De flesta husen ägs av släktingar till dem som tidigare varit bofasta.

Vi stannade på Ons ytterligare några dagar, turistsäsongen hade inte kommit igång än, så restaurangerna var stängda och museum, kyrka och andra sevärdigheter var inte heller öppna. Så det blev till att upptäcka ön på egen hand och vi vandrade runt ön, hade med oss matsäck och satt och fikade på olika platser. En dag stannade vi vid en fin rastplats som var uppbyggd av sten. Den låg vid

Frodig växtlighet på Ons

Den fina utsiktsplatsen på södra Ons. Cies syns i bakgrunden.

södra änden på ön och vi hade en fantastisk utsikt över ön, grannön Isla Cies och havet runt om. Efter vandringen stannade vi till i byn och fick oss var sin öl (fanns ingen glass...) och när vi väl var tillbaka till båten så badade vi för första gången i år. Det är 15 grader i vattnet, så varmt är det inte, men faktiskt rätt skönt, vi brukar inte bada i temperaturer under 20... Det var väl egentligen inte vad man kallar ett bad, utan mer ett dopp, men ändå!

Dagen efter fortsatte vi till nästa ö, **Isla Cies** där vi stannad i nästan en vecka. Isla Cies är en nationalpark, det finns fyra privata hus på ön, resten tillhör dem som arbetar med naturen. Här är det lite mer lä för vind och vågor, man ankrar vid den fina sand-stranden Rodas strand eller någon av de andra stränderna. Vi vandrade runt ön på de fint anlagda vandringslederna, badade (lika kallt i vattnet) och hade det gott i största allmänhet. Här fanns inte heller någon öppen

Lata dagar på Isla Cies

restaurang, så det fick bli dryck i båten (eller grannbåten).

Temperaturen i luften håller sig kring 20-25 om dagarna, dvs helt OK! På Cies firade vi sista april och första maj och efter ytterligare några dagar med naturupplevelser seglade vi ner till **Baiona**, den sista hamnen innan Portugal.

Frodig växtlighet på Cies och många promenadvägar

Maj

Baiona ligger i utfarten av den södraste "rian" Ria de Vigo. I Baiona blev det riktigt varmt, vi satte till och med upp soltält över sittbrunnen för att få lite svalka! Här umgicks vi med seglarvänner från La Coruña (båten Ooros besättning), beställer en ny regulator från Sverige, och ser oss omkring. Det har blivit sydlig vind (motvind, då seglar man inte vidare) så vi ligger still och har tid att titta på fortet, Columbus skepp Pinta och den gamla byn. Vi såg oss också omkring i omgivningarna, tog bland annat en tur med buss till **A Guarda** vid gränsen till Portugal.

Den 10 maj kunde vi åter sätta segel och styrde söder ut mot Portugal, vi lämnar södra Galicien efter en månad och 155 sjömil.

Lisa och Sven-Gösta

Staden Baiona med fortet till vänster och hamnen med Pinta till höger